

بررسی ارتباط میان موقعیت سینوس لترال و شدت انواع مختلف عفونت مزمن گوش میانی

*دکتر محمد رضا مجیدی^۱، دکتر علی اکبر طاهری^۲

^۱استادیار گروه گوش، گلو و بینی - دانشگاه علوم پزشکی مشهد^۲ استادیار گروه گوش، گلو و بینی - دانشگاه علوم پزشکی کرمان

خلاصه

مقدمه: اکثر بیماران با عفونت مزمن گوش میانی کاهش میزان پرهوایی ماستوئید را نشان می‌دهند. در این مطالعه سعی شده است که با اندازه‌گیری یکی از اندکس‌های میزان پرهوایی حفره ماستوئید یعنی فاصله میان سینوس سیگموئید و دیواره خلفی کانال گوش خارجی در بیماران مبتلا به عفونت مزمن گوش میانی، میزان پرهوایی ماستوئید قبل از بروز عفونت تعیین شده و این فاصله در شدت‌های متفاوت عفونت مزمن گوش میانی تعیین شده حین عمل جراحی مقایسه شود.

روش کار: روش مطالعه به صورت مقطعی می‌باشد. که ما بین سال‌های ۸۲-۱۳۸۱ در مرکز بیمارستانی شفا در کرمان انجام پذیرفت. فاصله میان سینوس سیگموئید و دیواره خلفی کانال گوش خارجی با استفاده از تصویر برداری شولر و مقایسه با نتایج حین عمل جراحی محاسبه شده و ارتباط آن با شدت بیماری بر اساس معیار Lillie بررسی شد.

نتایج: ۵۱ بیمار تحت مطالعه قرار گرفتند. میانگین فاصله میان سینوس سیگموئید و دیواره خلفی کانال گوش خارجی در مبتلایان به گروه ۳ بیماری بر اساس معیار Lillie ($5/06 \pm 10/14$ میلی‌متر) به نحو قابل ملاحظه‌ای کمتر از میانگین این فاصله در مبتلایان به نوع ۱ و ۲ بیماری ($6/03 \pm 15/03$) بود.

نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که میزان کمتر ذخیره هوایی ماستوئید قبل از بروز عفونت، فرد را مستعد ابتلا به فرم‌های شدیدتر بیماری (خصوصاً کلتاتوما) می‌کند.

واژه‌های کلیدی: عفونت مزمن گوش میانی، سینوس سیگموئید، نمای شولر